

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 11/2007 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 21 september 2007 en proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva (RP 58/2007 rd) till finansutskottet för beredning.

Lagmotionerna

I samband med propositionen har utskottet behandlat följande lagmotioner:

- LM 10/2007 rd — Lauri Oinonen /cent: Lag om ändring av 11 och 14 § i lagen om skatt på arv och gåva (remitterats 18.4.2007)
- LM 71/2007 rd — Paavo Arhinmäki /vänst m.fl.: Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva (remitterats 11.10.2007)

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- konsultativ tjänsteman Jukka Vanhanen, finansministeriet
- överinspektör Jarmo Salminen, Skattestyrelsen
- ledande skatteexpert Tero Honkavaara, Finlands näringsliv
- direktör Hannele Ranta-Lassila, Centralhandelskammaren
- direktör Timo Sipilä, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf
- skattedirektör Pertti Puronen, Birkalands skattebyrå
- ekonomisk expert Helena Pentti, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- specialmedarbetare Annika Suorto, Finlands Kommunförbund
- chefsekonomist Jaana Kurjenoja, Skattebetalarnas Centralförbund
- professor (emeritus) Edward Andersson.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av Företagarna i Finland rf och finansministeriet.

PROPOSITIONEN OCH LAGMOTIONERNA

Regeringens proposition

Regeringen föreslår att lagen om skatt på arv och gåva ändras. Arvsbeskattningen föreslås bli lindrad. Den nedre gränsen för den beskattningsbara arvsandelen höjs från 3 400 till 20 000 eu-

ro. Skalan ska dessutom omstruktureras så att skatten är 10 procent på den del av arvsandelen som överstiger 20 000 euro, 13 procent på den del som överstiger 40 000 euro och 16 procent på den del som överstiger 60 000 euro.

Makeavdraget i arvsbeskattningen ska höjas från 6 800 till 60 000 euro och minderårighetsavdraget från 3 400 till 40 000 euro. Minderårighetsavdragets räckvidd ska begränsas så att rätten till avdrag bara gäller en sådan bröstarvinge till arvlåtaren som har närmast rätt att arva denne.

Regeringen föreslår en särskild gåvoskatteskala. Beloppet av den minsta beskattningsbara gåvan ska höjas från 3 400 till 4 000 euro i motsvarighet till förändringen i konsumentprisindex.

Tredje skatteklassen föreslås bli slopad vid både arvs- och gåvobeskattningen genom att skatten på arv och gåva för avlägsna släktingar och utomstående, som nu hänförs till tredje skatteklassen, blir lika med det dubbla beloppet för skatten enligt första skatteklassen. Dessutom ska kretsen av personer som hör till första skatteklassen utvidgas när det är fråga om bröstarvingar till barn till arvlåtarens make, arvingar i direkt uppstigande led samt personer i adoptivförhållande.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2008.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagmotionerna

LM 10/2007 rd. I lagmotionen föreslås att arvsskatten i första arvsskatteklassen ska slopas helt för arvsskattepliktig egendom på upp till två miljoner euro. Arvsskatten på det som går över ska vara 10 procent. För arvsskattepliktig egendom på 3 000 001 euro och över ska skatteprocenten vara 13.

LM 71/2007 rd. Det handlar om en parallellmotion till regeringens proposition med förslag till ändring av lagen om skatt på arv och gåva (RP 58/2007 rd).

I motionen föreslås att lagen ska omfatta inte bara ändringsförslagen i propositionen utan också en bestämmelse om förlängd betalningstid i vissa situationer för den arvsskatt som fastställs för bröstarvingar och testamentstagare. Det föreslås vara möjligt när arvingarna inte får ut tillgångar ur ett oskiftat dödsbo på grund av den efterlevande makens besittningsrätt. I sådana fall ska arvsskatten kunna betalas inom fem år räknat från början av året efter den först avlidne makens dödsår.

I motionen föreslås dessutom att makeavdraget höjs till 100 000 euro.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet tillstyrker propositionen med en teknisk justering i 16 § i lagen om skatt på arv och gåva.

För vanliga arvtagare betyder propositionen de mest omfattande ändringarna sedan 1996. Då förde ändringen med sig en skärpt beskattning, men nu lindras beskattningen framför allt av små arvsandelar i betydande grad. Regeringen bedömer att enbart höjningen av nedre gränsen för den beskattningsbara andelen av arvsskatten från 3 400 till 20 000 euro minskar antalet personer som betalar arvsskatt med 60 procent. Dessutom förbättrar höjningen av makeavdraget från 6 800 till 60 000 euro och höjningen av minderårighetsavdraget från 3 400 till 40 000 euro situ-

ationen för en efterlevande make i arvingeställning och minderåriga barn i betydande grad, precis som regeringen avsett.

Också de övriga föreslagna ändringarna i arvsbeskattningen underlättar situationen för många arvtagare. Bland ändringarna kan framför allt nämnas att den nuvarande tredje skatteklassen — och därmed den trefaldiga skatten — ska avskaffas och kretsen av personer som hör till första skatteklassen utvidgas så att den i långa stycken svarar mot de nuvarande familjestrukturerna. De föreslagna gränsförskjutningarna i skatteskalen verkar också de i samma riktning, även om skalan i sig fortsatt kommer att vara ganska snäv; den högsta skatteprocenten ska tillämpas när den beskattningsbara andelen

överstiger 60 000 euro. Den nuvarande gränsen är 50 000 euro. Skattesatserna ska inte ändras; med andra ord kommer de fortsatt att vara 10, 13 eller 16 procent beroende på arvsandelens storlek.

De föreslagna ändringarna i gåvobeskattningen är inte lika stora. Den viktigaste ändringen är att nedre gränsen för en beskattningsbar gåva höjs i motsvarighet till konsumentprisindex från 3 400 till 4 000 euro. Dessutom ska skatteklasserna justeras också när det gäller gåvobeskattningen.

Utöver de här ändringarna i beloppen innebär propositionen också en principiell nyhet i och med att arvs- och gåvoskatteskalorna differentieras. Det betyder att den enhetliga skala som nu gäller inte längre kommer att tillämpas. En sådan lösning är nödvändig i praktiken för att införa skattelättnader av önskad storlek i arvsbeskattningen.

Utskottet välkomnar propositionen och anser att den motsvarar det som utlovats i regeringsprogrammet. Det är också positivt att propositionen har lämnats till riksdagen så snabbt och att den ska träda i kraft genast vid årsskiftet. Alla de sakkunniga som utskottet har hört instämmer.

Det viktigaste är att de nya bestämmelserna tar bättre hänsyn till arvtagarens verkliga skattebetalningsförmåga. Detta gäller framför allt efterlevande makar och minderåriga barn. I praktiken betyder propositionen att en vanlig familjebostad i de flesta fall kan gå i arv utan skatt till minderåriga barn eller en efterlevande make i arvtagarställning. Allmänt taget har detta varit idealet i arvsskattediskussionen de senaste åren.

Med hänsyn till skattebetalningsförmågan kan man också omfatta den avgränsning som föreslås i minderårighetsavdraget. Avdraget föreslås gälla bara de minderåriga som närmast har rätt att ärva, inte t.ex. levande barn till arvingarna, om dessa ärver för att föräldrarna avstår från arvet. Det handlar ju då om ett frivilligt arrangemang, och då har en minderårig inte samma behov av skydd som när familjeförsörjaren avlider.

De föreslagna ändringarna i skatteskalorna kan omfattas av allmänna skälighetshänsyn. Den tredje skatteklassen har länge ansetts vara onö-

digt sträng. Den motsvarar också dåligt olika livssituationer i allmänhet. På denna punkt är den föreslagna ändringen högst motiverad. Klassificeringen har dessutom moderniserats när det gäller kretsen av de personer den omfattar och motsvarar bättre moderna familjestrukturer genom att de närmaste arvtagarna alla nu hör till första skatteklassen. Därmed omfattar skatten alltså arvlåtarens och gåvogivarens alla släktingar i rakt uppstigande och nedstigande led samt make och dennes släktingar i rakt nedstigande led. Dessutom jämföras alla i adoptivförhållande med personer i rakt uppstigande och nedstigande led.

Ändringarna i skatteskalorna för skattenivån närmare genomsnittlig europeisk nivå, inte minst som meningen är att helt avstå från att beskatta mycket små arvsandelar.

Enligt utskottets åsikt är det helt motiverat att skilja åt arvsskatteskalorna och gåvoskatteskalorna. — Lösningen har som sagt möjliggjort justeringarna i arvsbeskattningen. Men det finns också andra argument för lösningen; den bidrar för det första till en fast skattebas. Å andra sidan behöver man inte i gåvobeskattningen ta hänsyn till skattebetalningsförmågan på samma sätt som i arvsbeskattningen, eftersom gåvor vanligen är omsorgsfullt förberedda handlingar mellan parterna och skatteplikten därmed kan vägas in redan på förhand.

Utskottet vill avslutningsvis lyfta fram en del synpunkter som förts fram vid utfrågningen av sakkunniga. Det tar inte ställning till dem i detalj, men de är värda att tänka på i framtiden. Synpunkterna gäller graderingen av skatteskalorna, minderårighetsgränsen och sambandet mellan den efterlevande makens besittningsrätt och arvingarnas skattebetalningsförmåga.

Gradering av arvsskatteskalorna

Den första iakttagelsen gäller den snäva arvsskatteskalorna. Graderingen av beskattningsbara andelar täcker bara in intervallet mellan 20 000 och 60 000 euro. I praktiken leder det till att man mycket ofta betalar skatt enligt den högsta skattesatsen. Att så är fallet framgår också av statistiken i propositionen; över 65 procent av arvs-

skatten kommer från arvsandelar som överstiger 60 000 euro. I framtiden beräknas andelen stiga till 80 procent.

Vid utfrågningen av sakkunniga har det också påpekats att den internationella jämförelsen i propositionen är onödigt smalspårig. Trots att arvsbeskattningen t.ex. i ett europeiskt perspektiv är en allmän beskattningsform och skattesatserna i många länder är högre än i Finland, skiljer det sig i storleken på de andelar som de högsta skatterna tas ut på. I en sådan jämförelse placerar sig Finland på en annan nivå än t.ex. Tyskland, Frankrike, Storbritannien, Irland och Nederländerna. I de här länderna tillämpas den högsta skattesatsen först när arvsandelen är flera gånger större än i Finland. Den högsta skatteprocenten är då också betydligt högre än hos oss.

Finansministeriet framhåller i sitt utlåtande att det är främst fiskala skäl som hindrar ingrepp i graderingen. Det tillgängliga skatteutrymmet har inriktats på små arvsandelar, vilket är helt motiverat.

Utskottet har förståelse för de olika synpunkterna och ser dem som motiverade. Men en analys av skatteskalans struktur kräver en samlad syn på hur vi vill utveckla arvsbeskattningen i framtiden. Eventuella korrigeringar bör göras i samband med en sådan reform.

Minderårighetsgränsen

Minderårighetsavdraget medges med tidigare nämnda begränsningar bara de arvtagare som inte har fyllt 18 år vid arvlåtarens död. Gränsen är alltså kategorisk och sträng och därför har en gradering föreslagits. En ung människa som fyllt 18 år har vanligtvis inte ett dugg bättre skattebetalningsförmåga än en annan som är några år yngre.

Skattebetalningen kan underlättas utifrån de regler för uppskov och lindring som numera finns i lagen. Det är en sak för sig hur allmänt kända reglerna är och i hur stor omfattning de leder t.ex. till uppskov med betalningen.

Utskottet hänvisar till de metoder som lagen redan nu medger och som bör tillämpas när det av särskilda skäl skulle vara oskäligt att ta ut

skatt. Men frågan om åldergränsen för minderårighetsavdraget är förtjänt av en klar lösning på lagnivå. Den skulle också befria både de skattskyldiga och skatteförvaltningen från allt arbete med ansökningar.

Den efterlevande makens besittningsrätt

Flera sakkunniga har pekat på de problem som den efterlevande makens livslånga besittningsrätt kan ge upphov till. Riktigt tillspetsat kan det till och med gå så att arvingarna aldrig hinner få arvet i sin besittning före sin död. Och ändå har de betalat arvsskatt på arvet.

Utskottet ser ingen enkel och fungerande lösning på problemet. Uppskov med skattebetalningen har föreslagits, men det kan leda till att flera skatter debiteras samtidigt, om den efterlevande maken och den första arvtagaren dör inom en kort tid efter varandra. Det skulle också vara besvärligt att följa upp ärvd egendom i kanske tiotals år. För skatteförvaltningen skulle det under alla omständigheter vara en oändamålsenlig lösning.

Möjligheten att skjuta upp skattebetalningen av särskilda skäl kan erbjuda en lösning i situationer som förefaller oskäligen. Men någon tumregel kan det inte bli, redan för att den efterlevande makens besittningsrätt alltid beaktas som en faktor som minskar arvsandelen.

Behovet av att förbättra lagen

Regeringen föreslår att de största missförhållandena i lagen om skatt på arv och gåva rättas till. Men synpunkterna ovan ger anledning att fundera på hur lagen kan vidareutvecklas.

Under de senaste åren har man i expertkretsar hos oss fört en bra och livlig debatt om hur arvsbeskattningen behöver utvecklas och lyft fram behovet av en systematisk lagreform. En sådan reform skulle vara det naturliga sammanhanget dels för att dra upp riktlinjer för arvsbeskattningen och ställa upp skattepolitiska mål, dels för att se närmare på de frågor som tagits upp också vid behandlingen av propositionen.

Rättelse av 16 §

I 16 § 2 mom. i lagförslaget har den gamla termen stämpelskatt blivit kvar. Utskottet föreslår att termen ändras.

Lagmotionerna

Utskottet har beslutat avvisa lagmotionerna.

Förslag till beslut

Med stöd av det ovan anförda föreslår finansutskottet

att lagförslaget godkänns enligt propositionen men 16 § med ändringar (Utskottets ändringsförslag) och

att lagmotionerna LM 10/2007 rd och LM 71/2007 rd förkastas.

Utskottets ändringsförslag

16 §

Från arvsskatten avdras i de fall som avses i 1 mom. den gåvoskatt som har betalats tidigare samt vid ansökan om lagfart på fastighet betald *överlåtelseskatt*, om denna inte tidigare har dragits av från gåvoskatten. Om gåvoskatten överstiger arvsskatten återbärs den överskjutande delen inte.

Helsingfors den 23 oktober 2007

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Hannes Manninen /cent
vordf. Kari Rajamäki /sd
medl. Christina Gestrin /sv
Pertti Hemmilä /saml
Bjarne Kallis /kd
Kyösti Karjula /cent
Esko Kiviranta /cent
Jari Koskinen /saml
Mikko Kuoppa /vänt
Mika Lintilä /cent (delvis)
Tuija Nurmi /saml
Kirsi Ojansuu /gröna (delvis)

Heikki A. Ollila /saml (delvis)
Heli Paasio /sd
Matti Saarinen /sd
Minna Sirnö /vänt (delvis)
Pia Viitanen /sd (delvis)
ers. Esko Ahonen /cent (delvis)
Hanna-Leena Hemming /saml
Inkeri Kerola /cent (delvis)
Miapetra Kumpula-Natri /sd (delvis)
Marja Tiura /saml (delvis)
Ulla-Maj Wideroos /sv (delvis)
Tuula Väättäin /sd (delvis).

Sekreterare i delagationen var

utskottsråd Maarit Pekkanen.

RESERVATION 1

Motivering

Enligt 5 kap. 53 § i den gällande lagen om skatt på arv och gåva är det möjligt att befria den skattskyldige från skattebetalningen i vissa undantagsfall. Det är också möjligt att ansöka om uppskov med skattebetalningen t.ex. om man har svårigheter med betalningen. I praktiken har det varit mycket sällsynt med befrielse, och villkoret har varit att det finns ett klart specificerat skäl och dessutom att det skulle ha varit oskäligt att ta ut skatten på grund av arvingens nedsatta skattebetalningsförmåga. Enligt lagen har ansökan avgjorts av skatteverket, om den summa som befrielseansökan gällt har varit högst 50 000 euro. Finansministeriet eller Skattestyrelsen har tagit upp frågan om den varit principiellt viktig.

Vi anser att det är högst angeläget att ändra den föråldrade lagen om skatt på arv och gåva. Vi är helt för att beskattningen förenklas genom att den överflödiga skatteklassen avskaffas och att den samtidigt moderniseras genom att den skattefria andelen höjs och den efterlevande maken och minderåriga barn får höjd avdragsrätt. Lagförslaget i propositionen är alltså i sig lovligt, trots att ändringen innebär en rad nya utmaningar som det inte ger ett fullgott svar på.

En av de viktigaste principerna för beskattning är att skatten bestäms enligt betalningsförmåga. När t.ex. arvlåtarens efterlevande make och minderåriga barn bor kvar i familjens gemensamma hem, där ägarandelen också utgör en del av själva arvet, kan det bli en oskälig börda för familjens barn att de blir påförda skatt, eftersom den egendom de fått i arv ännu inte har realiserats. I sådana fall är det nödvändigt att lindra skattebetalningen för att ingen ska drivas i eko-

nomiska trångmål för att han eller hon ärver egendom.

En betydande höjning av minderårighetsavdraget kan leda till överraskande särbehandling av barn i samma familj. En del av dem kan hamna under och andra över den kritiska 18-årsgränsen. Räknat i eurobelopp kan alltså barn i samma familj bli mycket olika behandlade i en arvsituation, även om åldersskillnaden är bara obetydlig. Detta visar bara hur viktigt det är med skälighetsprövning. Ta till exempel en bröstarvinge som ärver sina föräldrar precis innan han eller hon når myndighetsålder. Arvingen har då rätt till ett betydande skatteavdrag jämfört med ett syskon som också är bröstarvinge men som nått myndighetsålder. I teorin är det möjligt att ta till ovan nämnda lagrum för att hjälpa upp situationen med en skattelättnad, men problemet är att paragrafen i praktiken är en död bokstav.

Vi föreslår därför att denna särbehandling av barn i arvingeställning i samma familj skrivs in i lagen som en särskild grund för befrielse från skatt. Dessutom föreslår vi att finansministeriets villkor i lagrummet för förlängd betalningstid eller skattelättnad utreds och ses över vid första tillfälle så att det blir lättare att tillämpa lagrummet och skattelättnaden får den konkreta innebörd den en gång skulle få när propositionen bereddes i stället för att bara stå som en död bokstav.

Förslag

Med stöd av det ovan anförda föreslår vi

att lagförslaget godkänns med ändringar (Reservationens ändringsförslag).

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) 7 b §, 11 § 1 mom., 12—14 §, 16 § 2 mom. samt 19 och 21 §,
 av dem 7 b och 12—14 § sådana de lyder i lag 909/2001, 11 § 1 mom. sådant den lyder i lag 1392/1995, 16 § 2 mom. sådant det lyder i lag 318/1994 samt 19 § sådan den lyder i nämnda lagar 1392/1995 och 909/2001, och
fogas till 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 1392/1995, ett nytt 4 mom. samt till lagen en ny 19 a § samt till 53 § 1 mom., sådant det inledande stycket lyder i lag 571/2004 och sådant det i övrigt delvis lyder i lag 612/1994 och delvis i nämnda lag 318/1994, en ny 1 a punkt som följer:

7 b, 11—16, 19, 19 a och 21 §
 (Som i FiUB)

53 §

Skatteverket kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvoskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas

1 a) om indrivning av skatten skulle innebära särbehandling av bröstarvingar så att en eller flera bröstarvingar har rätt till minderårighetsavdrag och en eller flera andra på grund av sin ålder inte har denna rätt eller (Ny)

Ikafträdandebestämmelsen
 (Som i FiUB)

Helsingfors den 23 oktober 2007

Heli Paasio /sd
 Kari Rajamäki /sd
 Matti Saarinen /sd

Pia Viitanen /sd
 Miapetra Kumpula-Natri /sd
 Tuula Väättäinen /sd

RESERVATION 2

Motivering

Vi ställer oss bakom följande ändringar i regeringens proposition och utskottets betänkande:

- att nedre gränsen för den beskattningsbara arvsandelen höjs från 3 400 till 20 000 euro
- att skatteskalen omstruktureras
- att minderårighetsavdraget höjs från 3 400 till 40 000 euro
- att det minsta beskattningsbara gåvobeloppet höjs från 3 400 till 4 000 euro i motsvarighet till konsumentprisindex
- att tredje skatteklassen avskaffas och de fall som tidigare hänförts till den hänförs till nuvarande andra skatteklassen.

Däremot är vi inte tillfreds med att makeavdraget bara höjs från nuvarande 6 800 euro till 60 000 euro. Dessutom föreslår vi att delägarna i ett oskiftat dödsbo ska beviljas förlängd tid med betalning av skatten.

Makeavdraget

Makeavdraget måste absolut höjas till 100 000 euro, anser vi. I annat fall tvingas den efterlevande maken, som vid sin makes död ofta själv har gått i pension, betala arvsskatt redan för en helt vanlig stadsbostad som båda haft som sitt gemensamma hem. Om arvlåtaren har flera barn lättar det givetvis på den efterlevande makens betalningsbörd att arvet delas upp på flera personer, men så är det inte alltid. Vi anser det orättvist att en änking eller änka måste betala arvsskatt på sin och makens helt vanliga gemensamma bostad, inte minst som den efterlevande maken själv oftast redan gått i pension och har mindre inkomster. Vi kan inte förstå att regeringen och en majoritet i utskottet inte erkänner och vill rätta till detta problem med beskattningen av den efterlevande makens bostad, trots att regeringen samtidigt bereder en proposition som helt ska befria jordbruksarv och andra företagsarv från arvsskatt, oberoende av hur stora miljonarv före-

tagsarven råkar vara. För rättvisans skull bör den efterlevande maken inte beskattas för sin bostad och därför föreslog vi i utskottet att makeavdraget höjs till 100 000 euro.

Förlängning av betalningstiden för skatten

Det har i många fall uppfattats som ett missförhållande när den ena föräldern dör och den andra bor kvar i föräldrarnas gemensamma bostad att barnen omedelbart måste betala arvsskatt trots att de får ut sitt arv långt senare. Det här ville vi få korrigerat i utskottet. Därför föreslog vi att bröstarvingar och testamentstagare som är delägare i ett oskiftat bo och som på grund av den efterlevande makens besittningsrätt inte får egendom ur boet i sin besittning ska kunna betala arvsskatten inom fem år räknat från början av året efter den först avlidne makens dödsår.

Den efterlevande maken besitter hela boet med nyttjanderättstestamente eller den bostad som familjen haft som sitt hem med stöd av boenderätt i flera år, men de övriga delägarna måste i alla fall genast betala skatt. För att rätta till detta missförhållande föreslog vi förlängd betalningstid för skatten.

Jordbruksarv och andra företagsarv

På företagsarv är skatten redan nu nedsatt.

Regeringen tänker längre fram föreslå riksdagen att skatten slopas helt på sådana arv. Det betyder att arvsskatten därefter i allt större utsträckning är en skatt för löntagare och pensionärer. Vi meddelar redan nu att vi inte tillstyrker något sådant projekt från regeringens sida att skapa ett nytt skattefrälse.

Vårt förslag bygger på Paavo Arhinmäkis /vänst m.fl. lagmotion med förslag till lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva (LM 71/2007 rd).

Förslag

Med stöd av det ovan anförda föreslår vi

att lagförslaget godkänns med ändringar (Reservationens ändringsförslag).

Reservationens ändringsförslag**Lag****om ändring av lagen om skatt på arv och gåva**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940) 7 b §, 11 § 1 mom., 12—14 §, 16 § 2 mom. samt 19 och 21 §,
av dem 7 b och 12—14 § sådana de lyder i lag 909/2001, 11 § 1 mom. sådant den lyder i lag 1392/1995, 16 § 2 mom. sådant det lyder i lag 318/1994 samt 19 § sådan den lyder i nämnda lagar 1392/1995 och 909/2001, och
fogas till 7 § ett nytt 2 mom., 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 1392/1995, ett nytt 4 mom. samt till lagen en ny 19 a § samt till 53 § 1 mom., sådant det inledande stycket lyder i lag 571/2004 och i övrigt sådant det delvis lyder i lag 612/1994 och delvis i nämnda lag 318/1994, en ny 1 a punkt, som följer:

7 §

(2 mom. som i FiUB)

Bröstarvingar och testamentstagare som är delägare i ett oskiftat bo och som på grund av den efterlevande makens besittningsrätt inte får egendom ur boet i sin besittning, får betala den arvsskatt som fastställts för dem inom fem år räknat från början av året efter den först avlidne makens dödsår (**förlängd betalningstid för skatten**). (Nytt)

13, 14, 16, 19, 19 a och 21 §
(Som i FiUB)

53 §

Skatteverket kan på ansökan bevilja partiell eller fullständig befrielse från arvs- och gåvorskatt, förseningsränta, dröjsmålsränta och restavgift samt ränta med anledning av uppskov. Befrielse kan beviljas

7 b och 11 §
(Som i FiUB)

12 §

Från den skattepliktiga arvsandelen får
1) arvlåtarens make och den som bestämmelserna om makar tillämpas på enligt 11 § 3 mom. avdra 100 000 euro (makeavdrag),
(2 punkten som i FiUB)

1 a) om indrivning av skatten skulle innebära särbehandling av bröstarvingar så att en eller flera bröstarvingar har rätt till minderårighetsavdrag och en eller flera bröstarvingar på grund av sin ålder inte har denna rätt eller (Ny)

Ikaftträdandebestämmelsen
(Som i FiUB)

Helsingfors den 23 oktober 2007

Mikko Kuoppa /vänst
Minna Sirnö /vänst